

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНКОЮЗ: (201) 451-2200

PIK XC Ч. 149. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ВІТРОК, 9-го СЕРПНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 9, 1983 No. 149. VOL. XC.

Коннектикат готується до вшанування жертв голоду

Гартфорд, Конн. (В.Ч.). — Громадський комітет стейту Коннектикат відбуде ряд засідань, на яких опрацює план вшанування жертв голоду в Україні в роках 1932-33.

Заплановано урочисте зібрання в Гартфорді, столиці Коннектиката, в Капітолі на четвер, 29-го вересня ц.р., о 3-й год. по полудні для гідного вшанування цієї сумної річниці. В програмі візьмуть участь губернатор Вільям О'Ніл, сенатор стейту Джозеф Гарпер, секретар стейту Джулія Тейжен та інші визначні стейтські урядники. Того самого дня увечері, від 9-ої до 10-ої год., на телевізійній станції канал 24 відбудеться публічна дискусія на тему голоду в Україні, з участю проф. Джеймса Мейса.

У п'ятницю, 19-го серпня ц.р., о год. 8-й вечора, в Пластовій Доміві в Гартфорді, при 961 Ветерсфілд авеню (Народний Дім) Комітет скликає представників організації стейту Коннектикат для ширших наряд в справі участі українського громадянства в Капітолі 29-го вересня.

ПІДГОТОВА ІV СКВУ БУЛА ТЕМОЮ НАРАД ПРЕЗИДІЇ

Торонто, Онт. (ІС СКВУ). — У зв'язку з недалеком ІV Конгресом СКВУ, Президія Секретаріату СКВУ, відбула в місяці липні ц.р. два засідання. Перше засідання Президії відбулося 9-го липня ц.р. в Торонто в приміщенні СКВУ й було майже в цілості присвячене справам ІV Конгресу. У засіданні взяли участь: М. Плавук, Б.Безхлібник, В. Кирилюк, Ф.Мартинюк, О. Ковальська, С.Савчук, М. Кушета, Л.Філь, Б.Долішній, П.Глібович та о. І.Сиротинський. Засіданням проводив у заступстві ше недужого президента І.Базарка перший заступник М.Плавук.

Про справи Організаційної комісії ІV Конгресу з'ясував її голова В.Кирилюк. Після обговорення різних аспектів підготовки ІV Конгресу СКВУ рішення, щоб наступні особи очолювали такі комісії: Реєстраційну — Б.Долішній, Фінансову — Ф.Мартинюк, Бенкетову — Л.Філь, Імпресову — М. Кушета, Пресово-інформаційну — А.Бандера. До Комісії Церковних справ увійшли — від ПУК Церкви о. митрат І.Сиротинський, від УПЦ Церкви — о. прот. П. Бублик, а від Українських Батистів і Євангеліків повинні увійти до Комісії один представник, але його ще не згодилися.

Після дискусії присутні вирішили, щоб маніфеста-

ційну імпрезу в неділю, 4-го грудня 1983 року відбудути в Мейпл Ліф Гарденс. Згадав не приміщення має 16,500 місць і є одним приміщенням у Торонто на масову маніфестацію у зимових місяцях. Приступну ціну квитків — 10.00 дол., 8.00 дол. та 6.00 дол. усталено з думкою уможливити масову участь всіх українців, а зокрема молоді, в маніфестації. Над часом маніфестації вив'язалася оживлена дискусія, усталено, що найбільш відповідним часом бувби час між 11-ою годиною рано й 3-ою по полудні, але остаточного рішення ще не зроблено.

Рішено, що в часі Конгресу буде три полуденні для учасників Конгресу — в четвер, п'ятницю і суботу, а бенкет відбудеться у суботу вечором у залі готелю, де відбуватиметься Конгрес (Гарбор Кесл).

Рішено, щоб одна делегація від учасників ІV Конгресу відвідала у вітторок, 29-го листопада, Оттаву, одна в часі Конгресу — прем'єра Девіса, а ще одна посадики Торонто Егтона.

Рішено, щоб для улегшення реєстрації вислати якнайкраще всім членам СКВУ реєстраційні листи з закликом зголосити своїх делегатів на згаданих листах до 15-го вересня 1983

(Закінчення на стор. 3)

ВІДБУЛАСЯ АСАМБЛЕЯ СВІТОВОЇ РАДИ ЦЕРКОВ

Банкувер, Б.К. (В.Д.). — Поміж приблизно 4,000-ми делегатів і обсерваторів на 6-й Асамблеї Світової Ради Церков (СРЦ) найчисленнішою делегацією було представництво Російської Православної Церкви. Між ними були митрополит Ювеналій, митрополит Філарет з Києва („секзарх України“), митрополит Філарет з Мінська, єпископ Макарий з Уманя, архієпископ Кирило, д-р протопресвітер Віталій Боровий, член централі СРЦ в Женеві, і список Владимир.

Між 50-ма членами Російської Православної Церкви було кілька делегатів з українськими прізвищами, як ось Сестра Марина Діба, дякон А.Кравченко, Ніна Мартинчук і ще кілька.

Від Вірменської Апостольської Церкви було сім представників, але з них тільки два з ССР, а всі інші — з Америки.

Три члени, під проводом Алексєя Бичкова, репрезентували т. зв. Батистське Об'єднання в ССР; вони як відомо, співпрацюють з совєтським урядом. Сім членів було з Грузинської Православної Церкви в ССР під проводом патріарха Вагтана, який в розмові з українцями виявив своє добре обізнання з церковними справами в Україні.

Єстонська Лютеранська Церква і Лотиська Лютеранська Церква мали по двох

представників із їхніх країн. З Польщі було дев'ять делегатів, від таких Церков, як Євангельська, Маріявітська, Польська Католицька Церква (не Римо-Католицька Церква) та Польська Православна Церква.

Учась в Асамблеї, як гість-обсерватор, взяв митрополит Української Православної Церкви в Америці Андрій Кушак, Церква якого, як відомо, належить до Царгородської Православної Церкви (Патріархату). Він відправляв св. Літургію разом з архієпископом Грецької Церкви Яковосом, який єсекзархом Грецької Православної Церкви в Америці. Владика Андрій виступив з короткою промовою про Великий голод в Україні і теж про 1000-річчя християнства в Україні.

Також як гість-обсерватор взяв участь о. Едвард Ярема, український католицький священник з Сиднею, Нова Шкотія, який є членом єкуменічної католицько-протестантської комісії у літургічних справах.

На протязі шістьох днів д-р Володимир Душин з рами СКВУ був кореспондентом на Асамблеї. Разом з о. Яремою він роздавав численні друковані документи про переслідування релігії в Україні.

Олег Звадок, кореспондент „Радіо Вільна Європа“ і „Радіо Свобода“, весь час був на шій Асамблеї.

Франція відмовляється від прямої допомоги Чадові

Париж, Франція. — Міністер оборони Франції заявив у неділю, 7-го серпня, що його уряд виключає можливість послати бойові літаки і наземні війська у свою колишню колонію Чад, де підтримує Лівію заколотники намагаються скинути уряд президента Гіссена Габре.

В суботу Габре звернувся з закликом до Франції, просячи „прямого французького летунського втручання“, яке, як він висловився, є необхідне, щоб затримати наступ сил заколотників колишнього президента Гукулі Уеддеї в північній частині Чаду.

Міністер оборони Франції Шарль Ерню заявив, що договір військової співпраці, укладений з Чадом 1976 року, зобов'язує Францію тільки надавати Чадові відповідну законну допомогу з огляду на постійний неспокій в цій країні на протязі останніх 20 років. У зв'язку з цим Ерню, посилюючись на цей договір, заявив у французькому телебаченні, що „Франція зобов'язана давати урядові Чаду допомогу відповідно до обставин“.

З'єднані Стейти Америки повідомили в суботу, що два розвідувальні літаки типу АВАКС в супроводі винищувачів типу F-15 та іншими літаками, розміщеними в базах в Садані, щоб спостерігати за конфліктом у Чаді. Як відомо, Вашингтон дав Чадові допомогу в сумі 25 мільйонів доларів.

Посольство Чаду в Парижі заявило, що урядові війська збили в повітряному бою літак совєтського виробництва і захопили лівійського летуна, який керував цим літаком.

Як заявило посольство, летун був командиром лівійської ескадрилі 16 літаків, розташованих у північному Чаді в смузі Азу, яку 10 років тому захопили лівійці. Французькі джерела говорять, що за останні 24 години в північному Чаді навколо міста-оазиса Фая-Ларжо не було великих наземних боїв, але заколотники і їх лівійські покровителі підтягнули колону танків совєтського виробництва, мабуть для рішучого наступу на місто.

Відмову Франції послати військові літаки або якимсь чином взяти безпосередню участь в боях, військові експерти основують на тому переконанні, що Франція дала Чадові достатню допомогу, щоб її війська самі розгромили заколотників.

Лівійське пресове агентство повідомило з Бейрут, що Судан вислав до Чаду батальйон своїх вояків перерозділених у чадську військову уніформу.

Сам президент Чаду Габре був перевезений з оточеного міста Фая-Ларжо, де він особисто командував військами, на французькому літаку Червоного Хреста до столиці Нджамені і відтак виступив на пресовій конференції.

В Америці

ГРУПА ВЧЕНИХ МЕДИКІВ не погоджується з аргументацією деяких американських ветеранів, які твердять, що нуклеарна радіація збільшила відсоток захворювань на лейкоз, особливо у вояків американської армії, які мали будь-яке відношення до атомової енергії. Немає поки що доказів для підтвердження такого становища, заявили лікарі і біологи, які на протязі років робили спеціальні дослідження цієї справи.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД, як виглядає з останніх потуг, стосуватиме більше тиску на публічне шкільництво, яке отримує федеральну фінансову і харчову допомогу, за дискримінацію не тільки так званих меншин, але також жінок. Деякі школи вперто відмовляються на рівні розглядати аплікації про прийняття на працю чоловіків і жінок, а багато шкіл ще й досі платять меншу ставку жінкам за виконання такої самої праці на рівні з чоловіками. Президент Роналд Реген заявив, що Уряд не забаром владиться до Найвищого Суду ЗСА, щоб він зайняв у тій справі виразне становище.

ВБИВСТВО АМЕРИКАНЦЯ китайського походження у Дітроїті, Миш., розглядатиме незбаром федеральна лава присяжних на вимогу Департаменту справедливості. Речники цього Департаменту підозрюють, що вбивство було расово мотивоване, бо обвинувачені були двома латиноамериканцями, які вже раніше погрожували групі американців китайського походження, що вони розправляться з ними. Вінсент Чін був забитий палицею від бейсболу.

ПРОФСПІЛКА ЕЛЕКТРИКІВ, яка заступає інтереси робітників zatrudнених в електрних Елісона і міській чинники Нью Йорку досягли були порозуміння, але робітники на своїх зборах не прийняли домовлення і страйк, який коштує компанії і місто грібні тисячі доларів, продовжується. Страйк триває вже сім тижнів і не має вигляду на його скорі закінчення.

КОМІШЕНЕР НЬЮЙОРКСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ Роберт Мек-Гаєр рішучо відкинув закиди про брутальність поліції, висунені Американською спілкою громадських свобод після нещадного концерту в Центральному парку відомої співачки Джанні Росс і вандалізму молодечих банд, які не тільки турбували учасників концерту, відбирали від жінок торбинки, перевертали автомобілі, підпалювали у збірниках сміття, вибивали вікна тощо, але наразили також місто на великі тисячі матеріальних страт. Мек-Гаєр з обуренням заявив що поліція ніколи не дозволить, щоб містом ридили банди і тероризували мирних мешканців, а поліція прилядалася до їхніх „чинів“ у страху, щоб її не закинули „брутальності“. „На це є поліція, — заявив Мек-Гаєр, — щоб навести порядок там де треба його навести“.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ сільського господарства Джан Блак заявив кореспондентам, що він тільки що закінчив експериментальний тиждень життя на харчових купонах, щоб особисто переконавшись, чи родина з чотирьох осіб, отримавши купонів на 58 доларів тиждень, зможе вижити і які саме харчові продукти вона може зуживати. Блак, мільйонер, який посідає 3,000 акрів землі хату вартості 300,000 доларів, несподівано виявився зі своєю дружиною у великій харчовій крамниці в Мериленді і зробив закупу на суму 58 доларів, заплативши за харчі купонами. Кореспонденти, які сплидали за Блacom, були дещо здивовані таким поступованням секретаря сільського господарства, але він висловив їм в чомусь справу. Після одного тижня Блак знову зустрівся з кореспондентами і розкавав їм про свою спробу. „Ніхто з моєї родини (чотири особи) не згубив і не набув ваги за цей один тиждень. Ми харчувалися помірковано; їли все, включно з м'ясом, відмовляючись собі тільки дорогі овочі і печиво. Моя дружина натомість була задоволена, — жартуючи заявив Блак, — бо дістала багато компліментів за варення“.

Д-р Б. Витвицький обраний головою товариства професіоналістів

Савт Орандж, Н.Дж. — Тут відбулися основуючі збори українських професіоналістів і підприємців, на яких одностайно обрано головою д-ра Богдана Витвицького, а його заступником д-ра Юрія Третьяка.

До Управи увійшли також Наталя Павленко як секретар, Марія Поритко — касир, Віктор Гатала, д-р Зенон Матківський, д-р Мирон Смордовський, д-р Христіана Товпаш і Юрій Ведміль — члени, як також Марта Ворох і Оксана Третьяк — члени Управи для організаційних і спеціальних завдань.

Фактично організація Українсько-американських професіоналістів і підприємців була оформлена в 1982 році та в тому часі вибрано групу людей, що мали підготувати основуючі Збори, а відтак намітити напрямки праці. Організація планує мати радше громадський як професійний характер і виконувати завдання громадського і товариського порядку.

Д-р Б. Витвицький

Ті що зацікавлені у членстві в товаристві українських професіоналістів і підприємців можуть писати на адресу: Ukrainian American Professionals and Businesspersons Association P.O. Box 333, South Orange, N. J. 07079.

Розпочались вакації Конгресу ЗСА

Вашингтон. — У четвер, 4-го серпня ц.р., розпочались п'ятиденні вакації Конгресу, після того, як Палата Репрезентантів подала в останній хвилині багато важливих справ, а саме: продовжила на п'ять років діяльність комісії гро-

мадянських справ із застереженням, що президент Роналд Реген не має права номінувати більше членів до цієї комісії і тим самим ця справа може не знайти схвалення Президента; годину пізніше обидві палати Конгресу прийняли і затвердили оборонний бюджет в сумі 268,6 мільярдів доларів. Комісії Палати Репрезентантів і Сенату інтенсивно працювали п'ять днів і три ночі безперервно, щоб усунути різниці у цифрах, які заіснували під час дебатів в обидвох палатах.

Комісія громадянських прав, у виді нового законопроєкту, зможе нормально працювати поза дату 30-го вересня, а усунення будь-кого з цієї Комісії може статися тільки тоді, як він порушить основні правила чи занедбуватиме свої обов'язки. Над продовженням праці комісії відбулося голосування, у якому 400 конгресменів висловилися за продовження, а тільки 24 були проти. У справі номінації і звільнення голосування випало 286 до 128. Ця справа мусить бути затверджена Сенатом і її тепер обмірковують окремі комісії.

Конгрес схвалив ще багато інших дрібніших справ, як наприклад законопроєкти про виділення більшої кількості харчових запасів для біднішого прошарку на селення; відповідну суму для покриття забезпечення, головним медичного, для безробітних американців тощо.

Сенат поки що не зумів погодити прохання Президента про виділення додаткових фондів для міжнародного монетарного фонду, який, як відомо, допомагає недоврозвиненим економічно країнам. Палата Репрезентантів схвалила на ту ціль 8,4 мільярдів доларів. Після повернення конгресменів з вакацій і відновлення чергової сесії, Палата буде змушена зайнятися законопроєктом про виділення додаткових фондів для дальшої функціональності Уряду в 1984 році. Палата Репрезентантів дала повноваження спікеру Томасові О'Ніелі, що він має право на протязі двох днів скликати сесію Конгресу, якщо б створилася для цього konieczна потреба, або у випадку загрози для країни. Сенат дав таке саме повноваження сен. Говардові Бейкеру, лідеру республіканської більшості.

У наслідок цих листів конгресмени Бернард Двасер (демократ з Нью-Джерсі), Джозеф Адалдо (демократ з Нью-Йорку) і сенатор Ернст Голлінгс (демократ з Південної Кароліни) звернулися до Департаменту справедливості з проханням перевірити засоби, що їх живає Бюро спеціальних інвестицій, що на підставі тверджень етнічних груп, так звані докази, що їх постачає ССР, — невідійні і не заслуговують на довіру. В листі до керівника Бюра Аллена Раса (з опозиції) (КГБ має користь із

(Закінчення на стор. 3)

Продовжується боротьба проти совєтських свідчень

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Т. К-сь). — В останньому часі зростає затривання вживання в судових процесах у справах натуралізованих американських громадян, яким закидають воєнні злочини чи колаборацію із нацистською Німеччиною, доказів вини у формі документів, відеотипів і свідків, що їх постачає Совєтський Союз, чи властиво КГБ.

Вже віддавна совєтський уряд заявив про своє бажання і готовість допомагати Америці знаходити, розслідувати і депортувати людей, які співпрацювали з німцями під час Другої світової війни. У 1979 році тодішній генеральний прокуратор ЗСА Бенджамін Сівлетті, що в тому році повернувся з подорожі до Москви, повідомив, що він домовився із совєтським урядом про допомогу у цій справі. Це викликало негайну реакцію українських правників в ЗСА, в тому числі і головного президента ІУНСОЮ д-ра Івана Філиса, які зустрілися з представниками Департаменту справедливості, висловили свою думку щодо цього договору та вказали на небезпеку вживати совєтські свідчення. Проте в тому ж році при Департаменті справедливості створено Бюро спеціальних інвестицій — OSI (О-Ес-Ай), завдання якого — розшукування, розслідування і, на випадок доказаної вини, денатуралізація і депортування осіб, що співпрацювали з німцями.

Затривання з приводу використання у процесах розслідувань Бюро спеціальних інвестицій свідчень та доказів вини обвинувачених, сфабрикованих у КГБ, збільшується не тільки серед етнічних груп, здебільшого східноєвропейського походження, але захопило воно і американських законодавців та наби-

Іван Стебельський в редакції „Свободи“

рас практичних форм протидії.

Власне це і було темою розмови з редакторами, коли до редакції „Свободи“ завітав Іван Стебельський, голова Українського комітету побудови пам'ятника в Денвері, Колорадо, жертвам нацистської Німеччини, що загинули в Бабиному Ярі біля Києва. Відкриття цього пам'ятника має відбутися 2-го жовтня 1983 року.

І. Стебельський розповів про ряд заходів різних етнічних груп проти вживання совєтських свідчень в американських судах та сконцентрувався на заходах українців. Організація Американців в Обороні Людейських Прав в Україні, членом якої він є, вислала листа до сенаторів і конгресменів, в якому, покликаючись на статтю Воррена Роджерса, що появилася 29-го травня в „Філадельфія Інквайрер“ під заголовком „КГБ із геттінг юз авт наці-гангінг“ (КГБ має користь із

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані на адресу редакції. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор сам вказує на це застереження. Друкується за адресою авторів з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Час готуватися до 2-го жовтня

В останніх числах "Свободи" на іншому місці знаходимо інформацію про наполегливі праці Крайового Громадського Комітету для вшанування 50-річчя Великого голоду до кульмінаційної точки цих жалібних святкувань, якою безумовно є маніфестація і жалібний концерт у Вашингтоні в неділю, 2-го жовтня ц. р.

Хоча ми все ще в загальному живемо сповільненим темпом вакаційного життя, одні відпочиваючи у літньому затишку, а інші повернувшись щойно із нього, то все ж час утікає і до жовтня вже зовсім не так далеко. Тому не дивниця, що Крайовий Громадський Комітет, не зважаючи на літню пору, працює повною парою, щоб підготувати належну цілу програму та поінформувати про неї нашу громаду.

З приємністю бачимо, що пророблено велику роботу і покладено наголос на цю найважливішу частину сумних відзначень 50-річчя Великого голоду, а саме подання її до відома, як це одного великого голокосту, американській публіці та американському політичному світові. Під цим гаслом приготувано майже всі імпрези, які відбудуться у Вашингтоні на протязі цілого меморіального тижня. Організатори запланували декілька акцій на цілий тиждень із тією думкою, що може бути якась частина української громади, яка зможе в тому часі перебувати у Вашингтоні та допомогти нашій вашінгтонській групі у її планах. Усе ж таки більшість учасників маніфестації у Вашингтоні прибуде туди лише на два дні, а це суботу і неділю. І в той цілі буде для них приготувано програму на перший день перебування у столиці держави. Найважливіша, однак, є участь якнайбільшого числа нашої спільноти в маніфестації та жалібному концерті у неділю 2-го жовтня, і саме до тої участі слід уже тепер підготуватися, організувати автобуси та відповідно укласти свої особисті плани як також планувати поодинокі організації або товариський порядок.

Ми вже прийняли звичай країни нашого поселення, що оживлення і поновлення життя нашої громади починається осінню після Дня Праці. Тоді оживають домівки різних товариств, планується праця, імпрези і все можливе, що має вказувати на повну діяльність наших організацій, груп, товариств чи навіть родин.

У цьому році, отже, треба вже завчасу брати до уваги важливість участі в жалібних святкуваннях у Вашингтоні. Не забуваймо при цьому, що це акція цілої громади і наша візитівка перед чужим світом. Було б злочинним і невбачливим стояти байдуже до цих запланованих подій або, не дай Боже, їх ігнорувати. Великий голод перед 50-ти роками був викликаний штучно ворогом України, який є однаковим для всіх, а число українців біля пам'ятника Вашингтона чи у Білому Домі чужі будуть міри та оглядний доказ величини цієї громади, не звертаючи ніякої уваги на її внутрішні непорозуміння.

Тому нам треба дати доказ нашої сили і наших стремлень та довести до відома світу про злочин Москви, в ім'я цих мільйонів, що згинули неввинно в 1932-33 роках. А хіба їхня пам'ять дорога однаково нам усім без різниці політичних поглядів, віровизнання і стану.

Готуймося, отже, вже тепер до масової участі в жалібних маніфестаціях, бо такої доброї нагоди як ця, щоб вказати американському світові в його столиці про український голокост не будемо мати.

Автори книжок і видавництва, які бажать, щоб про їхні книжки видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки та огляди, повинні прислати разом з двома примірниками даного твору до редакції "Свободи" також адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з померлими згадками-некрологами, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів між рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що вимога як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки між рядками, щоб було де поправити речення, якщо знадобиться). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Здавалося б вже досить було часу, щоб переконатися про хитрість та підступність більшовицької політики, а однак далі завважуємо ті самі похибки у оцінці не лише пересічного американського громадянина, а й журналістів та інших людей у публічному світі.

Саме в останньому часі ми завважили цілий ряд нових доказів цієї безмежної наївності у відношенні до політики СССР, яка добре продуманими способами намагається нові дороги, щоб переконати публіку американської оцінки про свої миролюбні стремління і про свою невинність.

Найкращим та найбільш яскравим доказом була нещодавня ілюзія подорож малої американської дівчини Саманти Сміт до СССР на запрошення "самого" Андропова. Ледве чи про інші, важливого політичного характеру справи писала американська преса так багато, як про цю подорож. Передавано також майже щоденні репортажі в телевізії та радіо і без найменшої протиприроди приймали захоплення Саманти та її батьків поїздом, прийняттями та "російськими людьми, що такі майже як ми".

Ще не проголошує підзвіння

Свідомість буття народу є його історія. Вона єднає нерозривним ланцюгом покоління прапредків з їх нащадками, даючи їм почуття племінної та національної гордості, відданості до батьківщини та свого народу.

Покоління, свідомі свого походження та своїх перших корінних основ, відважні і неупокорені, та цінять їх народи.

Щоб покрити такий наріз необхідно захитати його та знизити ці шляхетні прикмети народу: потрібно відібрати або пофальшивувати його історію, підірвати цим його корінні основи. Нарід, який втратить свою історію та пам'ять про своє племінне походження, втрачає свою гордість і гідність, заміняючи їх комплексом рабської меншовартості та почуттями "безбачності", стає залежним від чужих поведілок та втрачає довіру і повагу до різних авторитетів.

Здійснюючи свою негідну ціль, хитра Візантія, використовуючи христення Русь-України, агентами свого Василея втрутившись на землю могутню та неупокореної Русь-України, чи як вони тоді її звали — Великої Скітії, та немилосердно почала нищити все, що було виявом культури нашого народу, оправдовуючи це необхідністю їхньої боротьби з залишками "поганства", палили староукраїнські архіви манускриптів, писаних нашим рідним, тепер вже забутих письмом на березовій корі і дерев'яних табличках. З дімом їхнього горіння поволи затрималась в народі і наша рідна українська праісторія. Як варварські акти нищення культурно-історичних скарбів нашої громади у різних формах та різними засобами продовжувала жорстоко московсько-татарська орда; чинили це, — й чинять і сьогодні.

Чейже однак у варварський спосіб знищено корисну велику бібліотеку Александії та найбільшу бібліотеку у Східній Європі Ярослава Мудрого у Києві. Першу з них знищили релігійні фанатики, а старовинні архіви рідної праісторії нищились ворожими загарами з метою остаточного викорінення з пам'яті українського народу його праісторії, та повністю упокорити гордість синів і дочок України. Вороги творили для нас сторінки пофальшованої історії, переконуючи нею покоління та навчали нас літописами Нестора, що буйом Русь почалася за панування грецького імператора Михайла Третього в 852 році, та що до тієї пори ми не мали свого писма і історії. А від кого ж навчався "рожських писем" св. Кирило? Та який писемом писав свій договір з греками цар Олег? Виростали нащадки неподоланих скито-антів, прославляли чужих "мудреців", а зневажливо ставились до своїх, слухали уважно, як за словами Т. Шевченка, мудрий німець навчав нашої історії, та вірили, що ми — "безбачечки".

Нашу праісторію заслано від нас тяжкою котапою. Однак, народ український, хоч і упосліджений

Кость Церкевич

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ РОКІВ БІБЛІОГРАФІЇ

(3 нагоди ювілею бібліографічної діяльності д-ра Максима Бойка)

У цьому році д-р Максим Бойко обходить два свята: 70-ліття свого народження і 35-ліття наукової діяльності на ниві української бібліографії. Порівнюючи ці дві дати, можна ствердити, що половину свого життя д-р Максим Бойко присвятив праці над дослідженням української бібліографії. Офіційно свою бібліографічну діяльність д-р М. Бойко закінчив університеті Індії в Блумінгтоні в червні 1982. Хоч на цьому університеті він працював як асистент-бібліотекар, але тут все його праця була спрямована на аналіз і студії історії української бібліографії. У своїх студіях розвитку української книги він не вважав виділити українську бібліографію з-під ширшої комуністичної бібліографії і поставити її на належному підставі і місці в ряді інших галузей української науки. (У бібліографіях у Союзі країн Союзу хоча говориться у деяких випадках про бібліографію українського книгознавства, але цілковито промовчується науково-видавничу діяльність української еміграції, яка власними силами виконує на видавничому полі те, що в інших державних країнах виконують великі державні інституції або приватні установи, забезпечені фінансами і технічними обладнаннями).

Крім урядових годин у бібліотеці університету Індії д-р М. Бойко весь свій вільний час присвячував дослідженню бібліографії, опрацюванню відповідних статей, брошур і книжок, що весторонньо і детально наслідують історію і розвиток українського друкованого слова в Україні та за межами України, куди б не стала нога українського письменника або науковця.

Поки перейдемо до навітлення наукової сфери д-ра М. Бойка постарімося накреслити дефініцію бібліо-

Ольга Кузьмич

БЕЗМЕЖНА НАІВНІСТЬ

підтримку Кривої Раді Церков в ЗСА, а наївні слухачі приймали все, що бачили та чули за добру монету.

Поширювання переконання, що СССР — це ягня, яке лише американський Уряд, а передусім Рональд Реген, хоче представити як вока, властєсть перешипити навіть американським журналістам із малих місцевих журналів. Ось саме в тижневику "Нью Рекорд", який появляється в Мейплвуді, Нью Джерсі, знаходимо довідковий репортаж під назвою "Чи російський наріз є за війною?" у якому автор, недавній турист, зі захопленням описує свої двотижневі відвідини в СССР. Все, що змальовує є в рожевих кольорах, позитивне та зовсім, як, — він пише, — "інакше" від того, що йому говорили. Репортер, як сам признається, не міг порозумітися з населенням, а однак переконує нас, якось що, "бажанням СССР є розбудувати культурні, політичні, технологічні надбання, а в ніякому випадку

не бажання війни".

Закінчує свій опис журналіст таким твердженням, що "для взаємної користі, ми мусимо себе розуміти і кооперувати для найбільшій користі для обох народів і для цілого світу".

Можна тільки дивуватися щирій наївності американців, які так легко ловляться на вулду такої дешевої пропаганди. Ніхто хіба так добре, як ми, українці, не знає високої ціни, яку приходиться платити за таку наївність. Але насувається на думку проте також і страх, що ми заражені вже роками довгого життя у безпечі та свободі американського довілля самі затрачуємо тепер часами почуття осторожності і свідомості, як широко і далеко досягає більшовицька рука. Щораз більше просікає нашу спільноту число якомога ближче невідомим, нових людей із незнання минулим, а ми з наївною щирістю відкриваємо перед ними не лише пороги, але й серце.

А тим часом над переконанням американців про миролюбство СССР і над інфлітрацією нашої спільноти хтось тепер дуже добре і планоно працює.

чиною нашої національної трагедії?

Коли заглянути у всі видання історії України, то наші племінні початки описані з привушенням, нечіткою і поверховою, лише на декількох сторінках. Читачемо їх і запитуємо: чи справді історик вважав колись зайвим зосереджуватися на "непопулярній" у чужих окупантів добі нашої праісторії? Чи, можливо, уважали правдою ворожі твердження про нас як "мішанину" тюрксько-хазарської чи "індо-іранської" чи якщо інше, а у кращому випадку наше походження окреслювали як "індо-германське" чи "нордично-скандинавське". Всі ці "теорії", які намагалися нам накинати чужі та нерозумні свої "знавці історії", є продуктом рабського комплексу українців і продуктом арогантного шовінізму чужих.

У наслідок вирощування цих "теорій" в дехто з нас це й тепер існують вагання і непевність, ось наприклад, щодо справжнього віку столиці України Києва, хоч він вже існував, щоправда під різними назвами, з незапам'ятних віків. Про його вік свідчать чужі хроніки та літописи та недавно знайдені тисячолітні залишки кам'яних мешканців споруд, про що червоно-московська влада, зі зрозумілих причин, вирішила не розголошувати. Це саме діяло під час несподівано відкритих Лаврських печер, де, правдоподібно, знайдені старинні манускрипти, а також під словами вапна і фарби, відкриті записи нашої збитою азбукою "хроніки древніх времен" на мури стін Софії та під час багатьох археологічних розкопок на Україні.

(Продовження буде)

Як ж причина великої трагедії, що паралізує нашу боротьбу віками? Чи саме ця велика прогалина в нашій історії, а краще сказати, незнання наших племінних основ, нашої праісторії не являється справжньою причиною нашої національної трагедії?

Коли заглянути у всі видання історії України, то наші племінні початки описані з привушенням, нечіткою і поверховою, лише на декількох сторінках. Читачемо їх і запитуємо: чи справді історик вважав колись зайвим зосереджуватися на "непопулярній" у чужих окупантів добі нашої праісторії? Чи, можливо, уважали правдою ворожі твердження про нас як "мішанину" тюрксько-хазарської чи "індо-іранської" чи якщо інше, а у кращому випадку наше походження окреслювали як "індо-германське" чи "нордично-скандинавське". Всі ці "теорії", які намагалися нам накинати чужі та нерозумні свої "знавці історії", є продуктом рабського комплексу українців і продуктом арогантного шовінізму чужих.

У наслідок вирощування цих "теорій" в дехто з нас це й тепер існують вагання і непевність, ось наприклад, щодо справжнього віку столиці України Києва, хоч він вже існував, щоправда під різними назвами, з незапам'ятних віків. Про його вік свідчать чужі хроніки та літописи та недавно знайдені тисячолітні залишки кам'яних мешканців споруд, про що червоно-московська влада, зі зрозумілих причин, вирішила не розголошувати. Це саме діяло під час несподівано відкритих Лаврських печер, де, правдоподібно, знайдені старинні манускрипти, а також під словами вапна і фарби, відкриті записи нашої збитою азбукою "хроніки древніх времен" на мури стін Софії та під час багатьох археологічних розкопок на Україні.

(Продовження буде)

Марта Р.

Вертаються із життявого лету...

Межові ситуації завжди залишають у житті людини довготривалі спогади, як не на ціле життя, то принаймні на довгі, довгі роки.

Коли ми, емігранти, по Другій світовій війні приїхали до берегів Америки, багатьох із нас вітали в портах чи на залізничних автобусних станціях наші спонзори-опікуни. Дехто забирали до своїх домів, для інших підшукували мешкання у сусідстві.

Так ми зразу попали у ранні українські поселення, які колись поставали біля наших церков, українських шкіл, народних домів. І коли ми почули в цьому новому краю вдома чи на вулиці українську мову, побачили у візантійському стилі побудовану церкву, наші ікони, почули у Богослужбі староцерковну мову, як колись у нас, то ми почувались ніби вдома, а ці українські закутки були для нас, неначе українською оазою посеред чужого моря.

Та роки посувались швидко. Нові поселенці опанували англійську мову, покинули американські школи чи різні курси, навіть коледжі, багато з них улаштувалось у професійній праці. Вони злиблили американський стиль життя і стали до нього достосовуватись.

Якось одного недільного попудня, коли вже було й власне авто, відвізався Антін до своєї дружини Асії: "Може б ми розглянули чи немає хати на продаж?" Авто почало на окраїні міста.

— Куди ж ти так далеко їдеш? — питала Асія свого чоловіка. Я думала, ми розглядатимось за хатою тут, в нашій околиці.

А де ж би я купував хату тут, в такій старій ділянці? І купили хату на окраїні міста.

А роки невблаганно плвли... Задзвонив телефон: — Хочу повідомити вас що ми перенеслися у нашу давню ділянку, недалеко нашої церкви, де мешкали ще в 1950 роках. Тут все ж таки ще залишилось досить наших людей, тут такі, "трішки українці".

За кілька місяців каже інший знайомий: — Шукаю за хатою десь в околиці нашої церкви, надолго мешкаючи поміж чужими.

В ЗАХІДНОНІМЕЦЬКІЙ ГАЗЕТІ "Більденцйтунг" буде опубліковане в четвер інтерв'ю з президентом Роналдом Регеном, в якому президент заявив у відповідь західноєвропейським паціфістам, що одностороннє роззброєння, якого вимагають паціфісти, загрожувало не тільки свободі всіх, включаючи паціфістів, але й самому мирові.

У ВІСНОК, 2-го СЕРПНЯ, повідомляли з Гамбургу, що журналіст Герд Гайдеман, який продав західнонімецькому журналові "Штерн" фальшивий щоденник Гітлера був звільнений з ув'язнення, але залишився заплідзеним у справі підроблення "щоденника". В середу кореспондент подав також з Гамбургу вже іншу вістку: Герд Гайдеман знову арештований. Вищий суд заявив, що Гайдеман може підкупити свідків або втекти з країни.

зважаючи на свій поважний вік, він далі працюватиме на бібліографічній ниві, бо тільки українські бібліографи в еміграції можуть виконати все те, що українські бібліографи в під'яремній Україні не можуть виконувати через брак свободи і комуністичний режим.

З нагоди 35-ліття наукової праці цього українського бібліографа, ми спробуємо накреслити його життєвий шлях і подати докладні дані з його життя і його наукової праці. Максим Бойко народився 12-го лютого 1912 року в селі Лопушине біля Почаєва на Крем'яччині, Волині. Перші роки навчання молодого Бойка відбувались вдома за допомогою його дядька Павла, який, будучи колись старшиною армії УНР, поширював ідеї націоналізму і недавно втраченої державності і ставився прихильно національній свідомості в молодого 12-літнього Максима. Десь в роках 1925/26 він скінчив народну школу в Почаєві і перейшов вчитися до державної кооперативної школи в Наленчові, на Волині. В зв'язку з воєнними подіями М. Бойко перервав кількакратно навчання у середній школі. Через політичний стан, а також перешкоди зі сторони польської влади він не міг вступити до гімназії, але приготувався сам вдома, і аж під час німецької окупації Волині він втік до Холму, щоб тут вступити до української гімназії і закінчити її свідомим зрілості. З Холму він дістався до Дубна на Волині, щоб тут здати матуру на мaturalних курсах, які німецька військова влада дозволяла для осіб, що не могли вчитися в школах розбитої колишньої Польщі.

На початку серпня 1939 року поляки змобілізували М. Бойка до війська на війну з німцями. Після трьохтисневого перебування на фронті М. Бойко дістався до німецького полону до табору полонених в Шюттгоф Мазовецькому, а потім його перевезли до Горлі. Звідтіля він утік, щоб дістатися до Холму і там продовжувати середню освіту, як вже було сказано попередньо. Авторити цих рядків один з учителів з Дубенщини, проф. Юрій Перхорович говорив, що молодий М. Бойко ще в своїй ранній молодості дуже цікавився і любив збирати книжки, їх читати і пояснювати прочитане іншим, а також писати про прочитані книжки.

(Продовження буде)

Підготовка...

(Закінчення зі стор. 1)

року до канцелярії СКВУ в Торонто. Згідно з постановою XVI Пленарної Сесії крайової організації вислають по 3 делегатів, міжкравові по 5 делегатів, центральні по 5 делегатів, по 20 делегатів. ПУКЦерква — 20 делегатів, УПЦерква — 20 делегатів, Українські Батисти та Євангелісти — 10. Реєструвати і опісля брати участь у IV СКВУ, можуть тільки ті члени СКВУ, які вирішили чи вирішують до 15-го вересня ц.р. свою членську вкладку за рік 1983 включно.

Присутні займалися справами фінансування IV Конгресу, змістом і виконавцями невідомої маніфестації, організації справної пресової служби для інформування не-українців тощо.

Крім згаданих справ, пов'язаних з підготовкою до IV СКВУ, присутні ще займалися потребою становлення СКВУ до з'їзду Світової Ради Церков.

Рішено доручити З'їздові писмо-інформацію Президії СКВУ про переслідування українських церков і вірних в Україні та поширення серед українців З'їзду відповідну літературу.

Друге засідання відбулося 22-го липня ц.р. в Нью-Йорку в приміщенні УККА. У засіданні взяли участь: І. Базарко, В. Безліхоб, М. Плавук, В. Кирилюк, І. Білинський, Ф. Мартинюк, В. Мазур, І. Філіс, Б. Гнатюк, М. Кушета, С. Бухарова, О. Калінін, В. Душник. Після вступних заваг президент І. Базарко, який проводив засідання, з'ясував, що це засідання Підготовчого комітету.

Присутні, після заслухання протоколу з засідання 3-го липня, дискутували й доповнювали намічені в постанові зі згаданого засідання. Прийнято з доповненнями проект акції IV СКВУ і рішено, щоб її видати у двох мовах, а певну кількість видрукувати без написів і вислати їх до країн українського поселення, щоб їх там доповнити мовою країни та розповсюдити.

Рішено, що головною верифікаційною комісією буде І. Винник, а до Пресо-інфор-

маційної комісії увійде В. Душник. Рішено, що XVII формальної комісії увійде СКВУ відбувається у середу в 10-й год. ранку, а відкриття Конгресу в середу в 7:30 вечером. Для нарад комісії і рад СКВУ є зарезервовані кімнати, але вони мусять про те чи та коли матимуть своє засідання, повідомити Організаційну комісію, щоб ця комісія могла ті кімнати тримати до диспозиції. Рішено, що реєстраційне на IV Конгрес СКВУ для делегатів виноситиме 75 канадських дол. або 65 американських дол. Реєстраційне слід платити разом з переслідою реєстраційних лист, що повинні прийти до канцелярії не пізніше як 15-го вересня 1983 року. Рішено, щоб для покриття додаткових витрат у зв'язку з IV СКВУ, проголосити й перевести збірку фондів на IV Конгрес СКВУ.

Рішено, щоб Підготовчий комітет подбав, щоб у всіх комісіях IV СКВУ були представники всіх теренів. Після дискусії вирішено, що маніфестація у неділю 4-го грудня ц.р. складатиметься з Соборної Панахиди в пам'ять жертв голоду, церковної музики (Борнінський, Ведель), інсценізації „Заграві“ та виступу не-українських промовців, що пов'яжуть тематику голодової облоги України з русифікацією і планами Москви на злиття націй.

Рішено, щоб Програма комісії зійшлася на наради після 15-го вересня, та щоб ширше засідання Президії Секретаріату скликали до Торонто на 26-го вересня. Під кінець засідання деякі присутні турбувалися поганого атмосферою, що існує серед деякої частини української громади й спричиняє напади й знущання невідомої історії українського народу та її носіїв і виконавців і потребу прикрити це нездорове явище.

Рішено, щоб від Президії СКВУ поїхав до Ванкуверу на З'їзд Світової Ради Церков д-р В. Душник і старався довести до відома його учасників переслідування українських церков та українського народу в Україні.

ФЕДЕРАЛЬНА ЛАВА ПРИСЯГЛИХ обвинувачила Рігу Лавелл, колишню високу урядницю у федеральній Агенції для охорони довкілля, в складанні неправдивих ізнань і за образу Конгресу. Як відомо, спеціальна комісія Палати Репрезентантів, досліджуючи зловживання у згаданій Агенції, покликала була на переслухання Р. Лавелл, але вона не з'явилася на переслухання і тим самим зігнорувала виклик Конгресу. Суд виніс рішення у цій справі в місяці вересні ц.р.

ГУМАНІТАРНІ ОРГАНІЗАЦІЇ З'єднаних Стейтів Америки критично висловилися про імміграційну політику Уряду. Речники деяких згаданих організацій заявили, що особи з комуністичних країн скоріше отримують право на перебування в цій країні, як втікачі з некомуністичних країн. Федеральні чиновники заперечили таке твердження гуманітарних організацій і заявили, що вони ніколи не керувалися у цій справі політичними мотивами.

В Едмонтоні вшанували жертви жахливого голоду в Україні

У цьому році українці у відьомому світі у великій жалобі відзначають трагічні роковини жахливого голоду в Україні, що стався в 1932-1933 роках, в яких згинули мільйони українського населення — старших віком і дітей.

Провід Української Греко-Православної Церкви в Канаді забор'язав духовенство й проводи українських православних громад, щоб відповідно згадали про ці жахливі роковини й широко поінформували українське і неукраїнське громадянство.

У неділю, 12-го червня ц.р., в катедральному православному соборі св. Івана Христителя по Службі Божій відбулася урочиста Панахида за спокій душ померлих в тяжких муках з голоду мільйонів українців.

Панахиду очолював Владика Борис, архієпископ Едмонтонський і Західної Епархії УГПЦ Канади.

Перед Панахидою змістовно промовів виголосив о. митрат Д. Лукач, настоятель собору, який коротко переклав історію того жахливого голоду, та закликав вірних щиро помолитися за душі мільйонів українців, які згинули під час цього голоду. Окремі вірні, чоловіки і жінки, що молилися в соборі, створили перед вівтарем коло, тримали запалені свічки, в декотро з них виступали слізи. Не бракувало сліз і в тих, що молилися в соборі, зокрема в тих, що хтось із їхньої родини загинув під час того жахливого голоду в Україні, а багатьом пригадалися жахливі події з тих часів.

Під час Панахиди співав сумнівський хор, хор молоді, диригент Михайло Прокопів.

В той же день по Службах Божих відбулися подібні Панахиди в українських православних громадах Едмонтону: св. Пророка Іллі — настоятель митрат О. Фляк; св. Михайла — парох о. С. Семотюк; св. Апостола Андрія — настоятель прот. М. Кришук.

Ввечері того ж дня в авдиторії громади св. Івана Христителя відбулися спільні сходи всіх українських православних громад Едмонтону для вшанування померлих з голоду в Україні. На сцені було поставлено хрест з чорною обвідкою. На другому кінці сцени був стіл з хлібом і запаленою свічкою з вишитим рушником і квітами, як символ у пошані померлих.

Ці жалобні сходи відкрив митрат О. Фляк словами зі Святого Письма: „У блаженнім успіші пошлі, Господи, вічний спокій усім братам і сестрам, що загинули з голоду в Україні і вчинили їм вічну пам'ять.“ — По цих словах збірний хор відспівав Христос Воскрес.

Вступне слово сказав д-р проф. Яр. Славутин, який звернув увагу присутніх на окремі жахливі моменти цього голоду в Україні, чому він був організований і наслідки його. Збірний хор виконав „Любіть Україну“ сл. В. Сосюра, муз. І. Вовка, акомпанювала М. Фолчук, диригент С. Єременко.

В Едмонтоні православні українці перші відзначили Великий голод в Україні. Всі ці відзначення голоду були організовані з рамени Епархіяльної Ради УГПЦ Канади, яку очолює о. митрат О. Фляк.

Присвята жертвам голоду, вірш С. Кузьменко надзвичайно гарно продеклямувала Домка Сапіга.

Головного промовця д-ра Б. Кравченка, професора Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні, представив о. О. Фляк. Його доповідь була на тему „Великий голод в Україні 1932-1933 роках“. Він підкреслював, що це був найбільший голод в історії людства. Тих, які створили цей голод, не віддано до суду, не поставлено пам'ятників жертвам голоду, навіпаки, советський режим робить все можливе, щоб затерти сліди цього злочину. Український голокост, як його тепер багато називають, почався ще в 1929 році, коли була оголошена насильна колективізація, тобто, коли почався насильний грабунки у селян усіх вікових багатств, що їх вони мали.

Основним принципом колективізації, як це заявив був Сталін, була „ліквідація куркулів як класу“. Окремих селян, потомствених хліборобів, драконівськими методами виселили з України в далекі холодні північні краї. Сільське господарство було підірвано, але Москва накладала на Україну неможливі великі квоти зерна, які Україна не могла виконати. Україна залишилася без зерна, без хліба, що привело до повального голоду. Умирили великі мільйони чоловіків, жінок, дітей. У ті жахливі роки Москва по-варварськи знищила провідні інтелектуальні кадри в Україні — 80 відсотків письменників, діячів науки й культури. Це були жахливі роки, яких, мабуть, жодна країна світу не знавала.

Доповідь була фундаментально опрацьована, багато було наведено окремих фактів. Вірно, що в майбутньому це буде великий і цінний матеріал для історії, як доказ колоніального визиску комуністичною Москвою України.

Доповідь була виголослена двома мовами: українською й англійською. У залі було багато осіб, які досконало не розуміли української мови, зокрема молоді.

По доповіді промовець висвітлював близько 50 прозірок (фотографій), які він зібрав з різних чужинських рідкісних видань, що їх робили чужинські відвідувачі України і наочно бачили наслідки голоду в Україні.

Потім виступила струнна оркестра — диригент В. Чорновол, що виконала три пісні: „Пом'янімо“, твір В. Боківського, продеклямував студент Н. Петрів, відомий вже в Едмонтоні гарний декляматор. „Жаль невимовний сл. Гомзіна, муз. Г. Єременка, виконав сумнівський хор в кількості 40 осіб, диригент М. Прокопів.

Закінчено програму співом „Боже Великий“, що урочисто відспівав уже згаданий збірний хор. В Едмонтоні православні українці перші відзначили Великий голод в Україні. Всі ці відзначення голоду були організовані з рамени Епархіяльної Ради УГПЦ Канади, яку очолює о. митрат О. Фляк.

М. К.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Продовжується...

(Закінчення зі стор. 1)

натком серпня залишив цей пост) сен. Голлінгс прохав висловити його погляд на цю справу та з'ясувати, на чому базується певність в правдивості советських свідчень. Конгресмен Б. Двасер повідомив, що він звернувся в цій справі до асистента головного прокуратора Роберта МекКоннеллі та зажадав від нього дальший звіт про діяльність Бюра. Про своє зацікавлення цією справою повідомив і конгресмен Д. Адаббо, запевнивши, що його увага до цього питання не послаблятиметься. Вислала листа до Конгресу і організація Американців проти Знеславлення України, що має осідок в Дженкінгаві, Па., прохачи перевести дослідження метод діяльності О-Ес-Ай. Хоч представники О-Ес-Ай твердять, що усіх розслідуваннях і судових процесах зберігається принцип американської справедливості, етнічні групи твердять, що вже сама суть правосуддя в СССР виключає будь-яку певність у правдивості свідчень, що їх так запально поставив советський уряд Бюрові інвестиції, як ними послуговується.

Власне про це писав в „Філадельфій Інквайрер“ Воррен Роджерс, редактор „Вайт Гавз Віклі“.

„Советська секретна поліція і советські державні прокуратори з допомогою американського Департаменту справедливості вирішують, хто з імігрантів-дисидентів має бути натаврований як воєнний злочинець“.

Далі автор пише, що в той час, як ніяка порядна людина в обличчя жахливих злочинів нацистів не протиставитиметься покаранню тих людей, що діють колаборували з ними, „зростає підозріння серед деяких американців, — включно з принаймні трьома суддями в обвинувачувальних процесів О-Ес-Ай, що в деяких випадках вони відбуваються з недостатньою справедливостю і що занепокоєння цим явищем збільшилося у зв'язку з останніми нахвалами КГБ. Лише в ЗСА, — пише він, — є два мільйони українців і багато з них є ефективними голосними критиками Советського Союзу. Як легко вирвати кількох і цим примусити замовчати сотні тисяч. Після цієї статті справа про вживання О-Ес-Ай советських відеозаписів, випрокуваних в СССР під пильним оком КГБ, фотознімок, різної документації та свідків, привезених звідти ж, почала набирати все більшого розголосу.

Розповів І. Стебельський про несовєські джерела, зокрема про Документальний центр, що знаходиться в Відні і який зорганізував після закінчення Другої світової війни Сімон Візенталь. Центр цей вислав свій бюлетень до керівника Бюра спеціальних інвестицій Раса з прізвищем згодних колаборантів, зі списком їх злочинів, очевидно, не перевірених і не доказаних, які часто-густо взяті, як виглядає, із советських „Вістей з України“, часопису, що виходить англійською і українською мовами для циркуляції поза межами СССР.

„Вісті з України“, як і інші советські часописи, вістря своїх обвинувачень і злочинів кампанії, спрямовують на українців, головних тих, що брали участь у визвольній боротьбі за Україну і які й тепер активно борються проти комуністичного засилья до світу. Почали „Вісті з України“ нападатися на Івана Стебельського; сталося це відразу ж після того, як він став головою Українського Комітету в Денвері і почався дружній співпраця поміж жидами й українцями в тому місті у справі побудови пам'ятника жертвам Бабиного Яру.

Вже в 1981 році з'явився ряд статей, в яких приписано Стебельському участь в військових відділах — Роланд і Нахтігаль, та у розстрілі цивільного населення. Хоч його, Стебельського, не викликало О-Ес-Ай, проте він вирішив боротися проти советських обвинувачувальних документів. На думку І. Стебельського, обвинувачення його в згаданих злочинах появилися в советській пресі виключно, щоб внести роздор у співпрацю українців й жидів в Денвері та знеслати його. Проте, що мету їм не вдалося досягти, бо працю і досі продовжується дружньо, а провідні жиди порадили йому просто ігнорувати ці обвинувачення. Стебельський сказав, що не тільки не був він в Нахтігалі, ані в Роланді, але під час війни допомагав жидам рятуватися. Це можуть, якщо знайдеться, підтвердити неукраїнські свідки. Хоча поки ще йому ніхто офіційно не пред'явив жадних обвинувачень, він вирішив боротися проти вживання советських свідчень в ім'я тих, що стають жертвами випрокуваних КГБ обвинувачень. В справі Бюлетеня С. Візенталі він написав листа до колишнього советського політ'язня Якова Сусленського до Ізраїля, а той, у свою чергу, перевіряючи в Єрусалимі в документальному центрі і не знайшовши навіть і згадки про І. Стебельського, звернувся з листом на захист цього останнього до С. Візенталі. Розголошуватиме він цю справу і далі, бо фальшиві обвинувачення, советська пропаганда використовує амери-

канське правосуддя для своїх калькуляцій і цілей, що, властиво, нічого спільного з правосуддям не мають.

На закінчення І. Стебельський заявив, що справа ця дуже поважного характеру і нею мусять зайнятися всі існуючі українські організації та установи і окремі громадяни, прохачи розслідування Конгресом засад-

бів, якими користується Бюро спеціальних інвестицій. Дійсно винні у воєнних злочинах мусять бути покарані, проте, при цьому не сміють постраждати невинні люди, ані не система справедливості ЗСА.

Ще додав гість: „Совети змагаються до знеславлення українського імені, яке так зростає у своїй популярності в Америці“.

гандя використовує американське правосуддя для своїх калькуляцій і цілей, що, властиво, нічого спільного з правосуддям не мають.

На закінчення І. Стебельський заявив, що справа ця дуже поважного характеру і нею мусять зайнятися всі існуючі українські організації та установи і окремі громадяни, прохачи розслідування Конгресом засад-

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ ПОВІДОМИЛИ в четвер 4-го серпня, з Тунісу, що там поновила свої наради конференція лідерів Палестинської Визвольної Організації для обговорення питань непослуху Ясірові Арафатові значної частини керівників фракції Фата. Зустріч головної ради ПВО розпочалася в середу вечором. Рада також обговорювала питання, пов'язані з видаленням Арафата з Сирії за його заяву про те, що Сирія допомагає бунтівникам у його фракції Фата.

Ділюся сумною вісткою, що дня 23-го червня 1983 року, ненадіжно відійшов у Вічність мій Дорогий ПРИЯТЕЛЬ

бл. п. інж.-гірник
АНДРІЙ ОЛЕКСИН

проживав 74 роки.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Д-р ІРИНА ВАСИНЧУК

Осередок СУМА ім. Євгена Коновальця

ділюся сумною вісткою з Українським Громадянством, що 3-го липня 1983 р., на 54-му році життя, по довгій та важкій недугі відійшов у Вічність

св. п.
Олександр Пліщук

член Управління Булави Осередку.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ відбудуться в дні 6 і 7-го липня 1983 р., в похоронному заведенні Куча і українській католицькій церкві в Трентоні, Н. Дж. Покійний спочиває на місцевому цвинтарі св. Марії.

Залишив у спутку дружину ГАННУ й дітей: МАРІЯКУ, ІРИНУ й МИХАЙЛА.

Родина Покійного найщиріше висловлює співчуття складав

Осередок СУМА ім. Є. Коновальця в Трентоні, Н. Дж.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів та Знайомих, що з Волі Всевишнього, в неділю, 7-го серпня 1983 року відійшла від нас у Вічність, наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА, ТЕТА та КУЗИНКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА з МИСЕВИЧІВ
ЛЕВИЦЬКА

вдова по бл. п. інж. Миколові Левицькому.

ПАРАСТАС буде відправлений в середу, 10-го серпня 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку, Н. Я.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 11-го серпня 1983 р., о год. 9:30 ранку з того ж заведення до церкви св. Юра, а відтак на українській православній цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Горем прибіти:

син — СОФРОН з дружиною МАРГARETOU
донька — ВІРА
сестра — ДАРІЯ КЛЮС з Родиною
братанки — МАРТА й БОГДАН МИСЕВИЧІ з Родиною
кузини:
ЛЮБА КРУПА з Родиною
ОЛЕКСАНДЕР і ІРЕНА КАЛУСТИНСЬКІ
швагрова — МАРІЯ КІНАСЕВИЧ з Родиною
родини — ГАНКЕВИЧІВ і ЛЕВИЦЬКІХ

Радісно вітаємо наших

БАТЬКІВ

Ярославу й Остапа
Олесницьких

з їх поворотом до Америки зі Савді Арабії.

НЕСТОР і ІВАНКА
та діти ДАМ'ЯН і АНДРІЙ
ТАРАС і ОЛ'Г
та діти МАРУСЯ, АДРІАН і РОМАН
ЛЮБОДАР і МАРТА
МИРОН

Нема то як на Союзівці!

Осепі
Українського
Народного
Союзу
в Кетсипіньських горах
біля м. Кергонксон, Н. Я

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordmore Rd. • Kerhonskon, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

П'ятниця, 12-го серпня 1983 р.,

год. 8-ма веч. — ПРОГРАМА УЧАСНИКІВ
КУРСІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
ТАНКУ на Союзівці
ПЕТРО МАРУНЧАК, керівник

Год. 9:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра: АЛІК і ДОРКО

Конферансьє: АНЯ ДИДИК

Субота, 13-го серпня 1983

Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ

ПАВЛО ПЛІШКА —
бас, Метрополітальна Опера

ТОМА ГРИНЬКІВ —
піаніст

Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Оркестра: АЛІК і ДОРКО

Неділя, 14-го серпня 1983 р. —

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
МИХАЙЛА МОРОЗА

Год. 8-ма веч. — АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
композитора ЛЕОНІДА ВЕРБИЦЬКОГО

Співає: ЕВЕЛІНА БЕЛЮЦЬ

При фортепіані: Л. ВЕРБИЦЬКИЙ

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНС
ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

впаштовує

14 СЕРПНЯ 1983 РОКУ
на поспілої
УСОСЕРЕДКУ „ТРИЗУБ“

при дорогах: Канті Лайн і Ловер Стейт Рд.
ГОРШАМ, Па.

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ-ПІКНІК

ПОЧАТОК 1-ша ГОДИНА ПО ПОЛУДНІ

ПРОГРАМА ДНЯ:

- Національні танці — танцювального ансамблю для дітей Українському Клубі, Франксілл, Па.
- Відзначення заслужених Союзівців
- Різні розвагове несподіванки для дітей
- Забава при звуках оркестри „ВЕЧІРНОЇ ЗІРКИ“
- Цінні виграші для гостей

Відзначення ювілеїв Союзівців видань: „СВОБОДА“, „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ і „ВЕСЕЛКІ“

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ

все Українське Громадянство, членів Союзу міста Філадельфії та всі дооклиці місцевості в сусідніх стейтах НЬЮ ДЖЕРЗІ, ДЕЛЕВАР, МЕРІЛЕНД і НЬЮ ЙОРК

Курс гри на бандурі у Торонто

У Торонто на весні цього року відбувся чотиритижневий курс гри на бандурі, який влаштував Одуміський Ансамбль Бандуристів ім. Гната Хоткевича і Школа гри на бандурі в Торонто. Перший такий курс відбувся 1982 року в Монтреалі. Цьогорічний курс був успішний і дуже корисний для тих, котрі брали участь у ньому.

На цьому курсі було 55 ентузіастичних учасників, які готові були присвятити свій вільний час (це ж були латинські Великодні свята), щоб удосконалити техніку гри на бандурі. Прибули вони з Монтреалю, Торонто, Гамілтона, Оттави, Ст. Катерини, і з Судбури, а з ЗСА — з Дітройту, Трентону, Рочестера і Чикаго. Найбільше учасників було з Торонто — 19, з Монтреалю — 11, з Гамілтона — 6 і з Дітройту — 6.

В аудиторії при православному кафедрі святого Володимира зібралися всі учасники. Голова ТОП-у інж. П. Родак привітав усіх присутніх бандуристів та голову ЦК ОДУМ-у Олексія Пошиваника з Чикаго і першого заступника Віктора Педенка з Торонто. Потім він представив ведення програми дої готівському керівникові ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича Валентині Родак, яка поінформувала присутніх про працю ансамблю, його цілі та мету курсу.

Після неї промовляв Василь Корець. Він багато попрацював, щоб цей курс відбувся успішно, і йому належить подяка за сумлінну і

Учасники курсу гри на бандурі 1983 у Торонто; у першому ряді: Микола Темертей, Андрійко Якимів, Вівисі Титтор, Марійка Крицюк (учителька), Василь Корець (учитель і керівник курсу), Микола Невмержівський (учитель), Андрій Бурак (учитель), Валентина Родак (учителька), Тома Титтор. Другий ряд: Євгенія Кульчицька, Ніна Дудка, Діана Ківірак, Марія Ківірак, Шіна Урбанська, Анна Манько, Стефанія Максимович, Марта Несторович, Христина Стасюк, Галина Роско, Христина Козак, Олена Ємець, Андрійко Передерій, Тамара Кузик. Третій ряд: Наталка Лебединська, Оля Корець (учителька), Ліда Куліш, Надія Гомонко, Наталка Наливайко, Оксана Родак (учителька), Світлана Ліщина, Ліда Вакуловська, Мойра Урбанська, Олена Кошарна, Валентина Шендел, Мотя Пошиваник, Катерина Кошарна, Христина Вовк, Наталка Стецура, Тара Макарті. Четвертий ряд: Олександр Ємець, Михайло П. Карпішка, Петро Решитняк, д-р Євген Якимів, Тарас Куліш, Адам Поляк, Тарас Корець, Тарас Родак, Петро Жура, Григорій Мачула, Андрій Жура, Стефан Еліашів, Роман А. Карпішка, адв. Роман Б. Карпішка, Олександр Кіцак, Павло Пошиваник.

добре виконану працю та продовження тих стремлень, які поставили ініціатори ансамблю ім. Гната Хоткевича 17 років тому, а це — плекати і зберігати на чужині

любов до української пісні й до улюбленого народного інструмента — бандури. Молитовно розпочалася на ука. Учні гри на бандурі, відомі від 9-го року життя до дорослих, були поділені на 5 груп. Інструктори були кваліфіковані та добре і сумлінно співпрацювали з усіма: Микола Невмержівський (Бостон, ЗСА), Андрій Бурак (Гамільтон, Канада), Валентина Родак, Василь Корець, Оксана Родак, Оля Корець (Торонто, Канада). Я певна, що всім інструкторам, які і мені, було приємно вчити на цих курсах, бо бандуристи з великою охотою бралися до гри.

Навчання відбувалося від 9-ої год. вечора до 6-ої вечора. Учні грали на бандурі більшу частину дня. Грали вправи та гарні українські пісні; навіть початківці за чотири дні навчилися грати на бандурі і виступили на закритті. Програма була корисна і різноманітна. Вчилися співати та разом грати на бандурі.

Коли був час на обід, ми споживали смачні страви, які Зіна Корець та матері приготували нам, за що висловлюємо їм нашу щиру подяку. Кожний обід розпочинався співанням „Отче наш“. Який гарний і великий хор! Вечорами, після гри на бандурі, учасники йшли додому на відпочинок, а ті, що були з-поза Торонто, — до місця свого перебування. Старші бандуристи мали нагоду оглядати наше гарне Торонто.

Дехто з учасників в неділю допомагав співати в хорі в православному кафедрі св. Володимира, яким керує В. Родак. Після Служби Божої отець П. Бублик гарно привітав всіх учасників курсу гри на бандурі.

Після обіду бандуристів сфотографував Іван Корець і на багаторічній присутності параді ми переглянули та записали декілька пісень. Відтак знову почалися лекції гри на бандурі, на яких подані були цікаві дані. В. Родак подав цікаві інформації про платівки, які видали різні ансамблі бандуристів та окремі бандуристи, про велике зацікавлення і поширення кобзарського мистецтва молодими людьми.

В понеділок наука була півдня. Потім учасники курсу заграли присутнім батькам та гостям пісні, які вони навчилися за чотири дні, тоді всі попрацювали та поїхали додому — дехто з пухирями на пальцях. Одне зауваження: чотири дні — мало часу, щоб вистратити велику любов до гри на бандурі, яку всі учасники курсу мали. Головне те, що цей курс дав їм напрям і заохоту до дальших вправ гри на бандурі.

Я сподіваюся, що в майбутньому ми будемо частіше влаштовувати такі курси гри на бандурі, щоб бажано могли ще більше навчитися, і щоб наші бандури і культура розвивалися і жили на славу України, а нам усім на користь.

Марійка Крицюк

Градуантка Сітон Голл університету

Лінда Товарицька, дочка Осипа і Лідії Товарицьких, які мешкають у Юніоні, Н. Дж., закінчила в 1975 році українську католицьку парафіальну школу св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а в 1979 році закінчила середню школу архієпископа Волша в Ірвінгтоні в цьому ж стеїті.

Вона, вступивши в Сітон Голл університет в Савт Орандж, Н. Дж., на протязі чотирьох років отримувала т. зв. президентську стипендію цього університету, була членом почесного товариства, Крайового математичного товариства, Пі Мю Іспілон. Успішно з почестями закінчила вона цей університет 21-го травня цього року, отримавши ступінь бакалавра в математиці, з орієнтацією на комп'ютерство Сумма Кум Лявде.

Лінда Товарицька

Лінда Товарицька-член 459-го Відділу УНСОЮЗУ.

О. Калинович, секретарка 459-го Відділу УНС

У виданні „СВОБОДА“ появилася давно очікувана, найбільш ходова і найбільш читабельна книжка ВОЛОДИМИРА БАГАУРА КАЛИНОВИЙ МІСТ збірка спогадів — розповідей із дитячих років у Немерові, із життя учня Яворської гімназії в 1922-28 рр. Мистецтво оформлення Зеновія Онискевича 220 стор., ціна: \$12.00, порто \$1.00 Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку. Замовляти: SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Чи ви вже придбали?

МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ:

3-й том — \$20.00 • 4-й том — \$25.00

КНИЖКИ У ТВЕРДІЙ ОБГОРТЦІ.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА!

У виданні Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“ появилася нова книжка

МИКОЛИ ЩЕРБАКА

ПАХОЩІ СУЦВІТТА

ПОЕЗІЇ

(1960-1970)

104 сторінки

Ціна \$4.75 + 75¢ порто

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

НОВА ВАРТІСНА ПОЯВА НА НАШОМУ КНИЖКОВОМУ РИНКУ

У книжці 16 новель: „Дзеркала“, „Каміля“, „Розмова з канделябром“, „Переміна“, „Поет“, „Немає повороту“, „Мій сусід“, „У телефонічній будці“, „Джмелений спів“, „Етюд про любов“, „Божий чоловік“, „Дженні, вернися“, „Вже не ти“, „Віддали сина“, „Голуби за нами“, „Загибель птахів“.

„Дзеркала“ — повість читається з цікавістю і її можна вважати вартісним надбанням нашої літератури...

В. Чаппенко

В-во „Свобода“

Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00 Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку

Книжку можна набуті: (Просимо вивопинити, віддати і разом з належністю переслати)

„SVOBODA“ BOOK STORE 30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Прощу переслати..... примірник..... книжки: Любов Колєнська „ДЗЕРКАЛА“ на адресу: (писати по англійськи):

Ім'я і прізвище.....

Адреса.....

Чек (мрі ордер) на \$..... залучую.

Дата.....

Підпис.....

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Побийте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомна

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE:

A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$75.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$85.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платити \$140.00

Ті, хто віддають разом з чеком або поштовою переказом (М. О.) вислати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. 30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Прощу вислати

☐ Том 1-ий — \$75.00

☐ Том 2-ий — \$85.00

☐ Оба томи — \$140.00

+ кошті пересилки

В долученні пересилаю (чек, М. О.) дол. і прощу вислати на адресу:

Name.....

No.....

Street.....

City.....

State.....

Zip Code.....

THE UKRAINIAN WEEKLY

We give you the WHOLE picture.

dissident news • commentary • politics • editorials • interviews • people • reviews • community news the arts • scholarship • church affairs • sports • preview of events • special features

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s) (Subscription rates: \$5 per year for UNA members, \$8 for non-members.)

Name.....

Address.....

City.....

State.....

Zip.....

UNA member ☐ yes ☐ no

☐ Payment enclosed

☐ Bill me

THE Ukrainian Weekly

30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

Дайте Вашій дитині нагоду пізнати й полюбити українську мову

при допомозі цікавих і барвистих сторінок „ВЕСЕЛКИ“

Передплатіть вже сьогодні Вашим дітям або внукам найкращий дитячий журнал у вільному світі — „Веселку“, висилаючи чек на 8 доларів на адресу:

„SVOBODA“ 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302.

(для членів УНСОЮЗУ — однорічна передплата \$ 5 дол.). Просимо тут вивопинити, віддати і вислати

Ім'я і прізвище.....

Адреса.....

число будинку й назва вулиці.....

Місто.....

Стеїт і „zip-код“.....

Долучую чек з передплатою на один рік:

Долучую чек з передплатою на два роки:

ШАХИ

Шахова репрезентація України в групі „А“ ремісувала 4-4 зі збірною Латвії і перемогла збірну Киргизії вислідом 6 1/2 : 1 1/2.

Після чотирьох рунд збір на Україні очолює показник таблиці ігор, маючи на своєму конті 22,5 точок з 32-х можливих. Латвія на другому місці 19,5 точок. У складі збірної України виступають такі відомі шахові майстри: Білявський, Романишин, Літинська, Семенова, Тукманов і Кузьмин.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Виступаючи в легкоатлетичних змаганнях за команду в Ленінграді Анатолій Крохмалюк з Вінниці в бігу на 5000 м. відновив рекорд України. Його час — 13.21,2. Порівняє часові майстри спорту міжнародної класи. На цих же змаганнях Світлана Попова з Харкова в бігу на 800 м здобула кращий час сезону 1.57,8.

ВІДБИВАНКА

Збірна відбиванки жінок України відбудула далеку поїздку до столиці Бірми — Рангуну, де зустрілася з місцевими спортсменками в товариських змаганнях, які закінчилися перемогою українки.

Цю далеку поїздку українських спортсменок окупував використав для своєї пропаганди, називаючи її „де одним мостом дружби між народами двох дружніх країн“, очевидно, маючи на увазі не Україну і Бірму, а Російську імперію і Бірму. Збірку України використали як знаряддя для своїх диявольських планів. До речі, спортивні політики України у великій більшості висилають українські дружини тільки в країні Африки і Азії, в яких представляють їх як советські, а місцеві журналісти, виховані советських університетів, пишуть про ці дружини, як російські.

ОСТАННІ ВИСЛІДИ ІГОР УКРАЇНСЬКИХ ДРУЖИН КОПАНОГО М'ЯЧА

Розпочалася друга половина сезону копаного м'яча у вищій лізі ССРСР, в якій виступає п'ять українських дружин.

18-го липня ц.р. в Одесі місцевий клуб „Чорноморець“ при участі 29,200 глядачів переміг російський клуб „Зеніт“ з Ленінграду вислідом 2 : 0, і цим самим знову зайняв позицію лідера вищої ліги, маючи досі здобутих 26 точок. Переможні голи для „Чорноморця“ здобули Фінк і Пасулько. „Дніпро“ з міста Дніпропетровська, що в показнику таблиці ігор на усіх 18 клубів займає третє місце, при участі 29,500 глядачів „Нефть“ з міста Баку вислідом 1 : 0. Донецький „Шахтар“ у себе вдома переміг грузинський клуб Тбілісі „Динамо“ 6 : 3. Після цієї гри „Шахтар“ має 22 точки і займає сьоме місце. Цим змаганням пригледалося 37,150 глядачів.

Продовжується криза в київському клубі „Динамо“. В двох останніх змаганнях з московським клубом „Торпедо“ і ЦСКА (Армія) київняни програли відповідно 1 : 2 і 1 : 4. Після цих двох поразок „Динамо“, здобувши досі 21 точку, опинилося на 12-му місці.

Харківський „Металіст“, який на початку сезону мав гарні успіхи, в останньому зазнав поразки і тепер займає 14-те місце з 18-матчками.

(от)

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK, OKOЛІЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568